

In beweging...

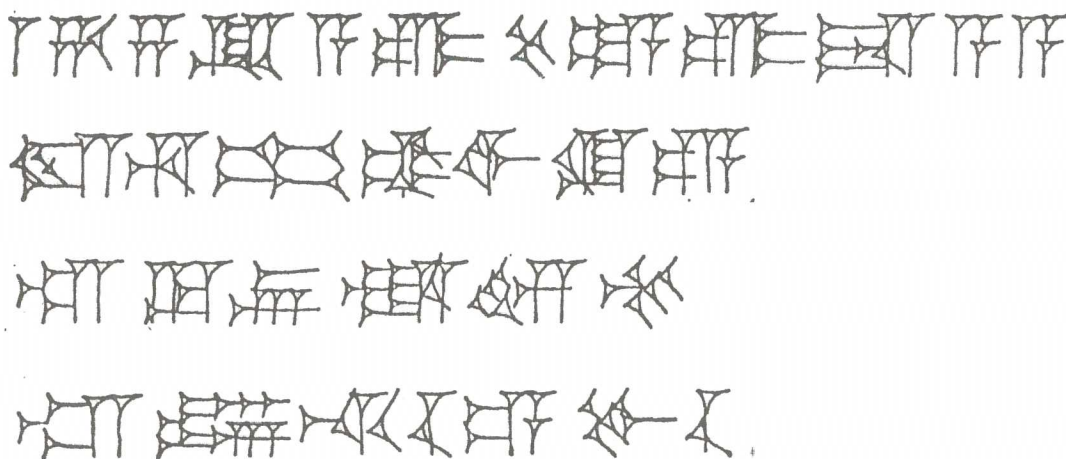
ÉÉN VERHAAL, TWEE INVALSHOEKEN

Op zijn 25e nam hij de zaak over van zijn vader. Het was hem niet ontgaan dat het bedrijf, dat al vele generaties in familiehanden was geweest, steeds dieper in de rode cijfers was gedoken. Maar, na het overlijden van zijn vader, was hij aan zet. Vol elan en met enkele verrassende innovaties zette hij het bedrijf in een paar jaar tijd weer helemaal op de kaart. Het ging hem als directeur voor de wind. Ook het moreel onder het personeel was hoog. Maar dan, onverwachts, zit hij op z'n 39^e midden in een crisis. Hij had het niet aan zien komen en voelt zich overrompeld nu een groot, buitenlands concern kenbaar maakt de zaak te willen overnemen. Financieel zal hij zelf er waarschijnlijk wel goed uitspringen, maar dat is toch niet het belangrijkste? Hoe fraai het ook gepresenteerd wordt, dit is gewoon een vijandig bod! Anders kan hij de voorstellen niet interpreteren. Inmiddels blijkt ook overduidelijk dat de concurrent rechtstreekse druk uitoefent op zijn naaste medewerkers.

- Welke mogelijkheden liggen er voor hem open?
- Wat zou je hem aanraden?

Twee jaar geleden heb ik dit verhaal ingebracht in ons 'Koers voor ouders'-team. Het gesprek startte wat onwennig. 'Waar ligt de link met opvoeden?' zag ik ieder denken. Gelukkig heb ik voldoende krediet in het team en was de eerste aarzeling gauw overwonnen. Toen de stroom van alternatieven en adviezen wegebde, stelde ik voor om het verhaal met elkaar na te lezen in de Bijbel...

Een half jaar geleden gaf ik ieder teamlid dit plaatje:

Ook nu probeerde ik een gesprek los te krijgen. Met vragen zoals: Wat zie je hierin? Waar zou het op kunnen duiden? Wat heb je nodig om er 'chocola van te maken'? Zoals wel te verwachten lukte het niet echt. Na een paar keer gissen en missen werd de bal terug gespeeld: "Zeg nou maar wat je ermee wilt..."

Op beide teamdagen wilde ik graag dat een bepaald bijbelgedeelte, dat voor mij was gaan leven, zou oplichten. Daarom begon ik de besprekingen met deze binnenkomers.

1^e invalshoek

Regeren over een koninkrijk is natuurlijk niet hetzelfde als het runnen van een bedrijf. Toch zijn er wel wat parallellen te vinden. En omdat het bedrijfsleven nu eenmaal wat dichterbij zit in ons denken maakte ik een moderne vertaalslag van een moment uit Hizkia's leven. Dus wordt hij, als 14^e opvolger van zijn voorvader David, directeur van een familiebedrijf. Moet toch kunnen? Mag je de gewapende aanval door de Assyrische koning Sanherib omzetten in een vijandig bod? Dat kan ook nog wel, vind ik. Maar om Jesaja op te voeren als Hizkia's *personal coach*, dat durfde ik weer niet aan en heb ik er dus buiten gehouden.

Hoe dan ook, van allerlei ontdekkingen die ik deed in het levensverhaal van Hizkia troffen deze twee mij het meest. Midden in de crisis, omsingeld door zijn vijand, zoekt hij God. Bovendien luistert hij naar zijn belangrijkste adviseur. Het ontbrak Hizkia zeker niet aan allerlei politieke raadgevers, maar de buitenstaander Jesaja had hem het meest te zeggen. Vooral dit vers raakte mij: *"En dit zal u het teken zijn: gij zult dit jaar eten wat vanzelf opkomt en in het tweede jaar wat nawast; maar zaait in het derde jaar..."* (Jesaja 37:30).

2e invalshoek

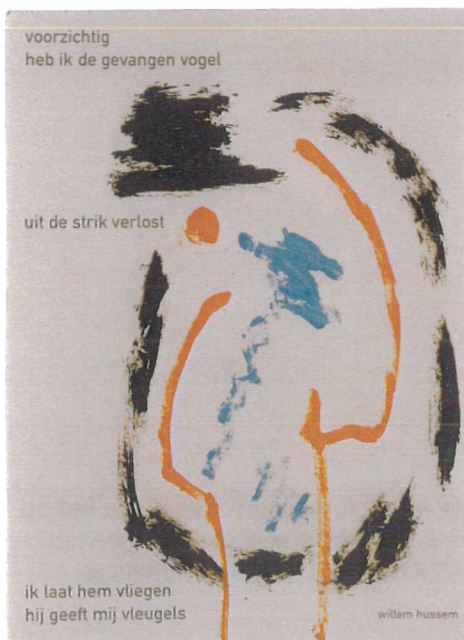
In de 19e eeuw vonden archeologen in Ninevé een zeshoekig prisma van klei en ontcijferden daarna met veel moeite het spijkerschrift. Natuurlijk konden de Kvo-teamleden een half jaar geleden niks zinnigs in dat plaatje zien. Dus kwam ik al snel met de vertaling die ik gevonden had: "Hizkia, de Judeeër, heb ik als een gekooide vogel opgesloten in de stad Jeruzalem, zijn hoofdstad." Het is de brallende grootspraak van Sanherib over zijn veldtocht in 701vC. Een eenzijdig, unfair verslag, want wat hij vergeet te melden is het vervolg: zijn eigen, smadelijke aftocht omdat nagenoeg zijn hele leger was omgekomen. De oorzaak daarvan? Volgens Herodotus, de latere geschiedschrijver, was hier sprake van biologische oorlogvoering. Duizenden veldmuizen verspreiden de pest en vraten ook nog eens de bogen van de soldaten kapot, zodat er geen pijl meer afgeschoten kon worden. Exact wat Jesaja (in 37:33) vooraf tot Hizkia had gezegd!

Hoe dan ook, mij spreekt het aan om een Bijbelverhaal van zoveel mogelijk kanten te beluisteren. Hizkia kán zich gevoeld hebben "als een gekooide vogel", maar wist in elk geval ook: na twee jaar zal de kooi geopend worden.

Iets van herkenning

Maar waarom dit ingebracht? Op 10 mei 2000 reisde ik naar Nijmegen voor een mentorgesprek. Om elf uur 's morgens belde ik aan bij een 73-jarige, katholieke psycholoog. Ik had enkele vragen waar ik niet goed uitkwam. In het Nederlands Navigatorwerk rommelde er van alles en dat ging mij niet in de kouwe kleren zitten. Bovendien probeerde ik meer zicht te krijgen op mijn toekomst. Het was een verademing om die hele puzzel eens aan Andriessen te mogen voorleggen. Korte tijd na ons gesprek zond Frans mij deze kaart:

Beter is onze ontmoeting niet samen te vatten.

Een paar week later werd ik verrast in mijn stille tijd. Voor de 3^e keer in mijn 'fulltimer'-schap ontving ik een richtinggevend woord van de Heer voor de toekomst. Zo vat ik het in elk geval op, want op de een of andere manier haakte dit verhaal van Hizkia bij me aan. Op 5 september 2000 schreef ik in mijn dagboek:

*"het teken: dit jaar eten wat vanzelf opkomt
in het 2^e jaar wat nawast
maar zaait in het 3e jaar..."*

Op de achtergrond speelt dit steeds mee, deze maanden, in mijn geest. Niet direct met initiatieven en ideeën komen, maar wachten op wat zich vanzelf aandient (...)

Dat was toen. Nu, na twee jaar pas op de plaats, richt ik me graag op de aanwijzing om wèl te zaaien. Benieuwd wat er opkomt...